

اول قصیده اول کان بلاغته اول زمانه و بر و مایدی **مشایخ**
شش و خود دنیا تانی ابله شدی عدم **بیت** و چو در کینوری بهما عیب بی م
ایدن گزینگی زمان رمل اکافی **بیت** سر اوقات به عیب بی هیچ سینه
قصیده تمام است که اول وزیر نام لطیفه استدی که بر قصیده آنچه او در مجلس
درج آتش سخن بری زمان بری حکم و بری ذاتی دیوب تقود نام معبود
بیمان جهان و اسباب بی حساب با که جزئیته دل و جان می ملوا بدو می کش
خاصه که مگر حضرت و اجازت و بیرون صبر و کدنگدن کما بولیدن غزلی
سناستب بنامست بقور ان شاه و اندعالی لشکرا ببولیت و بر یک شرط
وقف بی دستم از م و مسون دیو و عده لرا آتش شدی لکن نیز به نصیب
چو اسبندین و هرگز بولیت سودا آشنده اولیوب فکر اندم که
بادشاه جهانک سیالیانهای اول سلطان عمیر الاحمک عطا می خروانه
و نیز نور علی باشا تکلمیده بر لطف فی ثمانیه و انعام فی ساسیه و قاضی سکر
موسویزاده تک و نشای حاجی زاده تک جو از بنگلانه می هزار بولیدن
اعلا در شاهان زنده و دل جانند انیس و هر صبح و شاه جلیسن
اولان قدری اندی بلیه قریح بر دار القدره اولوب بسال دل بوکلام
بلاغت ایجا مله قریح و کونیده جان بو نظر مضاحت غنونا که غنونا اولوب
بیت فقیه در سددی است بود و فتنوی را ده که می جرم ولی به
زمانال و فاقست بو انشا و بهر با نسا و در دار اولوب دخی اجاب
عطا ده و بخشش و سخی ده اولره ابتدا اندی بن دخی **بیت** غنونا
اج و فکر زاری جفر اولدی بی بی جلی و ولتله در قردار دیورا نیم بر قصیده
و نودم اولدن آشنالشی دخی و لغین می انعام فراوانی المیعرف درای حیات
المیدی اول شاده سلطان بایزید غنونا غنونا استوب زدی تازه و بد
غزلی و بیروب بهر بریزه اج و او ای ملک کج خورشید کمان طاهر اولوب ای
غم فاشه غزله بو بی کور کده مایه بولور کمانه معنی نکال و کتمش در جاشام
اصدق مشایخ لالی متالی بدی بعد بر و کیمه لشکان جاهر و صفا حاصله علمودر

بهر و ان غیاصیق ایدوب در بای دلین جمع مع در و صنعت
اول جوهر بر و بای کاندان قزویب که کور مکر ز دیوب ذاتی به کور
کور سملر و بوقا بو اغاسی حسین اغایه فرمان آتش اولوب بود
بیت کلدی اول نه بلی سینی قبا استدی **بیت** زاده خرقه نه جنگ باشکی
مانند شرف اول شاده بر و سواده کیمی شل قرا مکر توست و شخت و شکر
کوردم که سیالیان ساطانی و فیض مظاہر و جوا از عطا ای کالرا ندرن صد بار
زیا ده و واقف در قریعت ایدوب قبول تولیت و بخشش نامتدم بعد سلطان
مازیدر کلا و اخر سلطنته هفتده وقتت خطاروی دلبان کیمی ظاهر و عطا اولوب
خلق جهان مانند زلف دلبان و طره هوشان در بریم و بر نشان اولوب
بر انشا و عیبه علییه سناستدیر و مشکای بخشش فراوانه اعتماد
اولان وزیر رسیدر می در جو علی باشا آخره رحلت ایدوب در بولوب نوال
و عطا انباره مواید لطف و سخا می آماده اولان در جویم مؤید زاده و شایخ
اصحاب افاده در جویم کاچی زاده غزلا و منفعلین دخی اختیار کور شرف
ایدوب صنعت رطلق نشای این شدم بعد سلطان سلیم دارای بهجت
اولوب تحت کیکاوس و سیر سقا و مانوسه طوس است که ده نوبه
و بر دکه بو بی علی لصوص خلی سندیده کور شکر کلدی **بیت** سرور ابر
سنده فی قید فر قالمده عدل طونه نزدی فی زخمیه چکوب زوشه ان
نه ما کان سیالیان شقر اولوب جو از و انعامه نظر اولوب لکن محمود
از زوی جنانی را بای عطا بای قرا و اننده تصور دن زیاده مشاهد
استکمال طالع مساعدا اولیوب سیام سلطنت واعوام ابالی کیمی قتر کلام
و شتر بقا علی کوب و فاش سباری بر کون بر بزه قرا اتمیوب ملک
کیمی جراتین حالی اولر لرا ندر کینعام و عطا نامتدر اولر ان بی و کما
اوار شتا اولمین شیخ نصرت کیمی کماک و تخریح مال ولدی و کج غزلی
المی شکان سلسلی بر احوال و سناست تصاعدت اقبال اولدنده جو کماک
جوق کیمیوب افسا شکتاب عمر نه زوال کلوب سلسلی سلطنتدر ریاض حسیته